ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

«ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΗ Η ΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ»;

Αἱ ἀπόψεις τοῦ
κ. ΛΕΑΝΔΡΟΥ Β. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ,
Προέδρου τοῦ Συμβουλευτικοῦ Συνδέσμου
Ἐργοδοτῶν Κύπρου.

Αἱ ἀπόψεις τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλευτικοῦ Συνδέσμου Ἐργοδοτῶν Κύπρου, ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ Κοινωνικοῦ θέματος «Εἶναι δυνατὴ ἡ Κρατικοποίησις τῆς ἰατρικῆς εἰς Κύπρον», ἔχουν ὡς ἀκολούθως:

«Ὡς ὅλοι γνωρίζετε, τὸ θέμα τῆς ἀποψινῆς μας συγκεντρώσεως εἶναι «Εἶναι ἐφικτὴ ἡ κοινωνικοποίησις τῆς ἰατρικῆς ἐν Κύπρῳ;» Κατὰ τὸ λεξικόν, «ἐφικτὸς» σημαίνει πραγματοποιήσιμος δυνατός, δυνάμενος νὰ γίνῃ ἢ ἐπιτευχθῇ. Δὲν μᾶς ἐλέχθη ποία ἀκριβῶς σημασία πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὸν ὅρον «κοινωνικοποιημένη ἰατρική», ἀλλὰ διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἀποψινῆς συζητήσεως ὑποθέτομεν ὅτι σημαίνει ἰατρικὴν περίθαλψιν παρεχομένην πρὸς ὅλους δωρεὰν ὑπὸ τοῦ Κράτους. Μὲ ἄλλους λόγους θὰ ἐξετάσωμεν ἐὰν ἓν Σχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου τὸ Κράτος παρέχει δωρεὰν ἰατρικὴν περίθαλψιν εἰς πάντας, εἶναι δυνατὸν ὑπὸ τὰς παρούσας εἰδικὰς συνθήκας ἐν Κύπρῳ. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ συζητήσωμεν κατὰ πόσον ἓν τοιοῦτον Σχέδιον θὰ ἦτο ἐπιθυμητόν, καθ' ὅσον ὀλίγοι μόνον θὰ ἠδύναντο νὰ ἰσχυρισθοῦν τὸ ἀντίθετον. Ἐργοδόται μὲ τοὺς ὁποίους ἔχω τὴν τιμὴν νὰ συνδέωμαι στενῶς, ὡς καὶ πολῖται εἶναι φυσικὸν νὰ ἐνδιαφέρωνται διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου ὡς συνόλου. Ἰδιαιτέρως, ἐν τούτοις, ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν ὑγείαν τῆς ἐργατικῆς τάξεως τοῦ πολυτίμου καὶ ἀπαραιτήτου αὐτοῦ στοιχείου τῆς Κοινωνίας μας. Σήμερον ὅλοι οἱ σκοποὶ τῆς Κυπριακῆς βιομηχανίας ἀποβλέπουν εἰς ηὐξημένον ἐθνικὸν εἰσόδημα μέσῳ ηὐξημένης παραγωγῆς καὶ παραγωγικότητος, τόσον δὲ οἱ ἐργοδόται ὅσον καὶ οἱ ἐργοδοτούμενοι καλοῦνται εἰς πλέον ἐπιμόνους, συγκεντρωτικὰς καὶ παραγωγικὰς προσπαθείας. Ηὐξημένη, ἐν τούτοις, ἀποδοτικότης δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἄνευ καλῆς ὑγείας. Ἑπομένως καὶ πέραν τῆς κοινωνικῆς σκοπιᾶς, ἡ ἀπώλεια ἐργασίμων ἡμερῶν λόγῳ ἀσθενείας καὶ ἡ μείωσις τῆς παραγωγικότητος λόγῳ κακῆς ὑγείας ἀποτελοῦν αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς ἀρκούντως ἰσχυροὺς λόγους διατὶ οἱ ἐργοδόται πρέπει νὰ θέλουν ὅπως ἡ ἰατρικὴ περίθαλψις παρέχεται, εἰ δυνατόν, δωρεὰν εἰς ὅλους ὑπὸ τῆς Πολιτείας. Θὰ ἦτο ἰδεῶδες ἐὰν ὁ ἀσθενὴς ἐτύγχανε τῆς καταλλήλου περιθάλψεως εἰς τὸν κατάλληλον χρόνον, εἰς τὸ κατάλληλον μέρος καὶ μὲ τὰ ἀνάλογα ἔξοδα. Ἐφ' ὅσον ἓν τοιοῦτον σχέδιον θὰ ἦτο προφανῶς ἐπιθυμητόν, ἂς ἴδωμεν ἐὰν θὰ ἦτο ἐπίσης ἐφικτὸν— πρῶτον τεχνικῶς καὶ κατόπιν οἰκονομικῶς. Τὸ πρῶτον ζήτημα ποὺ θὰ ἐξητάζομεν θὰ ἦτο κατὰ πόσον διαθέτομεν κατὰ τὸ παρὸν ἐπαρκῆ ἀριθμὸν ἰατρῶν, νοσοκόμων, νοσοκομείων καὶ κλινικῶν. Μολονότι δὲν κατέχομεν εἰδικὴν γνῶσιν τῶν ζητημάτων αὐτῶν, φρονοῦμεν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰατρῶν ποὺ διαθέτομεν δὲν εἶναι δεόντως κατανεμημένος εἰς τὰς πόλεις καὶ τὴν ὕπαιθρον, καὶ ὅτι ὑπάρχει μία καταθλιπτικὴ καὶ χρονία ἔλλειψις νοσοκόμων. Οἱ ἄλλοι ὁμιληταὶ ποὺ κατέχουν καλύτερον τὰ ζητήματα αὐτά, θὰ μᾶς ἀναπτύξουν ἀναμφιβόλως τὴν εἰδικὴν αὐτὴν σκοπιὰν τοῦ ἀποψινοῦ μας θέματος, ἀλλ' ἂς ὑποθέσωμεν, χάριν συζητήσεως ὅτι διαθέτομεν ὅλους τοὺς ἰατροὺς καὶ τοὺς νοσοκόμους καὶ τὰ νοσοκομεῖα καὶ τὰς κλινικὰς ποὺ ἀπαιτοῦνται δι' ἓν Κρατικὸν Σχέδιον Ὑγείας. Μὲ ἄλλους λόγους ὅτι τεχνικῶς εἶναι δυνατὸν ἓν Κρατικὸν Σχέδιον Ὑγείας. Τὸ ἑπόμενον βῆμα θὰ ἦτο νὰ ἴδωμεν ἐὰν εἶναι καὶ τεχνικῶς δυνατόν. Προτοῦ ἐπιχειρήσωμεν [illegible] νὰ ὑπολογίσωμεν τὸ κόστος ἑνὸς τοιούτου σχεδίου, θὰ ἦτο ἀναγκαῖον νὰ ἀποφασισθῇ ποίαν μορφὴν πρέπει νὰ λάβῃ τοῦτο καὶ μέχρι ποίου βαθμοῦ θὰ ἐκτείνεται. Θὰ εἶναι ἐντελῶς ἢ ἐν μέρει δωρεάν; Θὰ καλύπτῃ ὅλας τὰς ἀσθενείας, περιλαμβανομένης τῆς χειρουργικῆς, ὀπτικῆς, ὀδοντιατρικῆς καὶ ἐργαστηριακῆς ἐργασίας; Θὰ καλύπτῃ καὶ τὰ φάρμακα; Θὰ ἐκτείνεται εἰς ὁλόκληρον τὸν πληθυσμὸν ἢ εἰς ὡρισμένας τάξεις του; Ἔπειτα ὑπάρχει καὶ τὸ πρόβλημα τῶν ἰατρῶν. Πῶς θὰ ἐργοδοτῶνται καὶ πῶς θὰ ἀμείβωνται; Θὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των ἐπὶ τῇ βάσει πλήρους ἢ μερικῆς ἀπασχολήσεως; Θὰ γίνουν ὅλοι Κυβερνητικοὶ ἰατροί; Θὰ πληρώνωνται ἀναλόγως τοῦ ὄγκου ἐργασίας ποὺ θὰ παρέχῃ ἕκαστος ἢ ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ ἀσθενῶν ποὺ θὰ καταγράφωνται εἰς ἕκαστον ἰατρόν; Τί θὰ ἀπογίνουν αἱ ὑφιστάμεναι θαυμάσιαι ἰδιωτικαὶ κλινικαί; Αὐτὰ εἶναι πολὺ οὐσιώδη ἐρωτήματα ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται τὸ κόστος τοῦ Σχεδίου. Εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἐξεύρῃ τὰς ἀπαντήσεις εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα οὕτως ὥστε νὰ ἔχωμεν σαφῆ εἰκόνα τοῦ Σχεδίου Ὑγείας ποὺ θέλομεν. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀντιγράψωμεν τὸ Σχέδιον Ὑγείας οἱασδήποτε χώρας. Πρέπει πράγματι νὰ προσέξωμεν νὰ ἀποφύγωμεν τοῦτο μέχρι τοῦ σημείου ποὺ εἶναι ἀναγκαῖον διὰ νὰ ἀποφευχθοῦν λάθη καὶ παγίδες. Οἱονδήποτε σχέδιον πρέπει νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὴν Κυπριακὴν πραγματικότητα — πρέπει νὰ κοπῇ στὰ μέτρα μας. Μόλις εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίσωμεν ποῖον εἶδος σχεδίου εἶναι κατάλληλον διὰ τὴν Κύπρον, θὰ πρέπει νὰ καλέσωμεν τοὺς Ἐμπειρογνώμονας. Θὰ πρέπει νὰ καλέσωμεν τοὺς Ἐμπειρογνώμονας οἱ ὁποῖοι θὰ ἀνατρέξουν εἰς γεγονότα καὶ ἀριθμοὺς καὶ θὰ ὑπολογίσουν τὴν συνολικὴν δαπάνην τοῦ Σχεδίου. Ἐκ τῶν πορισμάτων των καὶ μόνον ἐξαρτᾶται ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ζήτημα τοῦ κατὰ πόσον εἶναι ἐφικτὴ ἐν Κύπρῳ ἡ κοινωνικοποιημένη ἰατρική.

Ἅπαξ τὸ κόστος τοῦ Σχεδίου ὑπολογισθῇ διὰ τῆς ὑπευθύνου ἐργασίας τῶν Ἐμπειρογνωμόνων, θὰ πρέπει νὰ ἐξετασθῇ μὲ προσοχὴν κατὰ πόσον εἶναι τοιοῦτον ποὺ νὰ δύναται νὰ τὸ βαστάσῃ ἡ οἰκονομία τῆς Νήσου. Ὑπάρχει πάντοτε ἓν ὅριον μέχρι τοῦ ὁποίου ἡ οἰκονομία μιᾶς Χώρας δύναται νὰ ἀντέξῃ διάφορα κοινωνικὰ μέτρα. Εὐτυχῶς σήμερον ἔχομεν ἕνα ἱκανὸν Κυβερνητικὸν μηχανισμὸν ποὺ παρακολουθεῖ τὴν οἰκονομίαν τῆς Νήσου, ἑτοιμάζει σχέδια διὰ τὴν ἀνάπτυξίν της καὶ γνωρίζει ἢ δύναται νὰ εἴπῃ ἐπακριβῶς τί δύναται ἢ δὲν δύναται νὰ εὐσταθήσῃ εἰς οἱανδήποτε δεδομένην στιγμήν. Ὡς ἐργοδόται πιστεύομεν ὅτι ἱκανοποιήσαμεν μέγα μέρος τῶν βασικῶν αἰτημάτων τῶν ἐργοδοτουμένων. Πολλὰ λέγονται σήμερον περὶ κοινωνικῶν μέτρων ὡς ἡ δωρεὰν παιδεία, τὰ ηὐξημένα κοινωνικὰ ὠφελήματα, ηὐξημέναι συνεισφοραὶ εἰς ταμεῖα προνοίας, ηὐξημέναι συντάξεις, μεγαλυτέρα ἄδεια, περισσότεραι ἀργίαι, προστασία κατὰ τῆς βροχῆς, προστασία κατὰ τῆς ἀνομβρίας κ.λ.π. Ἀπόψε ὁμιλοῦμεν διὰ δωρεὰν ἰατρικὴν περίθαλψιν. Ὅλα αὐτὰ εἶναι πολὺ ὡραῖα πράγματα, ἀλλ' ὅλα στοιχίζουν χρήματα, καὶ τὰ χρήματα πρέπει νὰ πληρωθοῦν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων κατὰ κάποιον τρόπον, εἴτε ἀτομικῶς καὶ κεχωρισμένως, εἴτε ὡς Κράτος — τουτέστιν ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν τῆς Χώρας. Ἐὰν ἡ οἰκονομία δύναται νὰ βαστάσῃ ὅλα ἢ μερικὰ ἀπὸ τὰ μέτρα αὐτά, τότε δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ μὴ τὰ ἔχωμεν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ ζῶμεν πέραν τῶν δυνατοτήτων τοῦ εἰσοδήματός μας καὶ θὰ χρεωκοπήσωμεν μετ' ὀλίγον καὶ ὡς μονάδες καὶ ὡς Χώρα. Δὲν ὑπάρχει μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ μιᾶς χώρας ἐπιχειρούσης νὰ υἱοθετήσῃ κάθε εἴδους κοι-

→ Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα